

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ความสามารถในตนเอง คุณลักษณะงาน ความพึงพอใจในงาน กับผลการปฏิบัติงานของ ลูกจ้างคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ (2) เพื่อศึกษาความสามารถในการพยากรณ์ ของการรับรู้ความสามารถในตนเอง คุณลักษณะงาน และความพึงพอใจในงานที่มีต่อผลการ ปฏิบัติงานของลูกจ้างคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง คือ ลูกจ้างประจำ จำนวน 116 คน และลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 79 คน รวม 195 คน ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามลักษณะทางประชากร แบบวัดการรับรู้ความสามารถในตนเอง แบบวัด คุณลักษณะงาน แบบวัดความพึงพอใจในงาน และแบบวัดผลการปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติบรรยาย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การ ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับรู้ความสามารถในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .622
2. คุณลักษณะงาน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .358 ทั้งนี้คุณลักษณะงานด้าน ความหลากหลายของทักษะ ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน และ ด้านผลสะท้อนจากงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .205, .361, .290 และ .363 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะ งานด้านความสำคัญของงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน
3. ความพึงพอใจในงาน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .482 ทั้งนี้ความพึงพอใจในงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการบังคับบัญชา ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้าน สภาพการทำงาน ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านสถานะของอาชีพ ด้านลักษณะของงาน ด้าน ความสำเร็จของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเจริญเติบโต และด้านการยอมรับนับถือ มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ .336, .228, .273, .319, .280, .313, .376, .557, .638, .296 และ .401 ตามลำดับ ความพึงพอใจในงานด้านความเป็นอยู่ส่วนตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการ ปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .161 สำหรับ ความพึงพอใจในงานด้านเงินเดือนและด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับผล การปฏิบัติงาน
4. ความพึงพอใจในงานด้านความรับผิดชอบ การรับรู้ความสามารถในตนเองและ คุณลักษณะงานด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน มีอำนาจร่วมกันพยากรณ์ผลการปฏิบัติงาน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

The objectives of this research were (1) to study the relationships between perceived self-efficacy, job characteristic, job satisfaction and job performance of employees in Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, and (2) study the predictive power of perceived self-efficacy, job characteristic and job satisfaction to job performance of employees in Faculty of Agriculture, Chiang Mai University.

The sample comprised 116 regular and 79 temporary employees in a total of 195 employees from Faculty of Agriculture, Chiang Mai University. The research instruments consisted of a demographic questionnaire, the perceived self-efficacy scale, the job characteristic scale, the job satisfaction scale, and the job performance scale. Data were analyzed by using descriptive statistics, Pearson's product moment correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The results were as follows:

1. The perceived self-efficacy had a significant positive relationship with job performance at the .01 level ($r = .622$).

2. The overall job characteristic had a significant positive relationship with job performance at the .01 level ($r = .358$). Skill variety, task identity, autonomy and feedback had a significant positive relationship with job performance at the .01 level ($r = .205, .361, .209$ and $.363$, respectively). In turn, Task significance had no relationship with job performance.

3. Overall satisfaction had a significant positive relationship with job performance at the .01 level ($r = .482$). Interpersonal relations, supervision, company policy and administration, working condition, job security, status, work itself, achievement, responsibility, possibility of growth and recognition of satisfaction had a significant positive relationship with job performance at the .01 level ($r = .336, .228, .273, .319, .280, .313, .376, .557, .638, .296$ and $.401$, respectively). Satisfaction with personal life had a significant positive relationship with job performance at the .05 level ($r = .161$). In turn, pay and advancement satisfaction had no relationship with job performance.

4. Satisfaction with responsibility, perceived self-efficacy and task identity of the job characteristic jointly predicted job performance at the .01 level.